
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0404

Emberi jogok és migráció a harmadik országokban

Az Európai Parlament 2016. október 25-i állásfoglalása a harmadik országokban az emberi jogok és a migráció helyzetéről (2015/2316(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára és különösen annak 13. cikkére,
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyvére,
- tekintettel a polgári és politikai jogokról szóló 1966. évi nemzetközi egyezségokmányra, a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló 1966. évi nemzetközi egyezségokmányra, valamint ezek kiegészítő jegyzőkönyveire,
- tekintettel a hontalan személyek jogállásáról szóló 1954. évi egyezményre, valamint a hontalanság eseteinek csökkentéséről szóló, 1961. évi egyezményre,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló 1966. évi nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi egyezményre (CEDAW) és az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvre,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1984. évi egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyvére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló 1989. évi egyezményre és az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvekre,
- tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló 2006. évi nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló 2006. évi egyezményre és az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvre,

- tekintettel az ENSZ főtitkárának az emberi jogok előmozdításáról és védelméről, többek között a migránsok emberi jogainak védelmére szolgáló eszközökről szóló, 2015. augusztus 3-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a migránsok védelméről szóló, 69/167. számú, 2014. december 18-i határozatára,
- tekintettel a nemzetközi emberi jogi mechanizmusok keretében végzett munkára, többek között François Crépeau, a migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges ENSZ-előadó számos jelentésére, a témával foglalkozó egyéb különleges előadók jelentéseire, az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésre, valamint az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott egyéb testületek munkájára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) által végzett munkára és az általa készített jelentésekre, köztük a nemzetközi határok tekintetében ajánlott emberi jogi alapelvekre és iránymutatásokra, valamint az átutazó migránsok helyzetéről szóló jelentésre,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel a migráns munkavállalók felelősségteljes felvételéről és alkalmazásáról szóló dakkai elvekre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének vonatkozó jelentéseire,
- tekintettel a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésről szóló, 2011. november 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0743),
- tekintettel az „Európai migrációs stratégia” című 2015. május 13-i bizottsági közleményre (COM(2015)0240),
- tekintettel a Bizottság „A menekültügyi válság kezelése: az európai migrációs stratégia szerinti kiemelt intézkedések végrehajtásának helyzete” című 2015. október 14-i közleményére (COM(2015)0510),
- tekintettel az afrikai stabilitással és az irreguláris migráció kiváltó okainak kezelésével foglalkozó európai uniós sürgősségi helyzet alap létrehozásáról szóló 2015. október 20-i bizottsági határozatra (C(2015)7293),
- tekintettel az Európai Tanács 2015. június 25–26-i, valamint 2015. október 15-i, migrációról szóló ülésének következtetéseire,
- tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019 közötti időszakra szóló cselekvési tervről szóló, 2015. július 20-án elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a menekült- és migrációs válság kezelését szolgáló intézkedésekről szóló 2015. november 9-i tanácsi következtetésekre,

- tekintettel a vallettai csúcstalálkozón 2015. november 11–12-én elfogadott politikai nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a migrációval kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó korábbi állásfoglalásaira, különösen a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló 2014. december 17-i¹, a Földközi-tengeren történt legutóbbi tragédiákról és az uniós migrációs és menekültügyi politikákról szóló 2015. április 29-i², valamint a migráció holisztikus megközelítéséről szóló 2016. április 12-i³ állásfoglalásokra,
- tekintettel a lányok oktatás révén történő érvényesülésének európai uniós támogatásáról szóló, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „A női menekültek és menedékkérők helyzete az Unióban” című, 2016. március 8-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel „Az emberkereskedelem elleni küzdelem az uniós külkapcsolatok terén” című, 2016. július 5-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés parlamenti elnökeinek második csúcstalálkozásán, 2015. május 11-én elfogadott, az euromediterrán térséget érintő bevándorlással, menekültüggyel és emberi jogokkal foglalkozó zárónyilatkozatra⁷,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2014. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2015. december 17-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a migrációról, az emberi jogokról és a humanitárius válság elől menekülőkről szóló, 2015. december 9-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel az egyes civil társadalmi szervezetek által a migránsok emberi jogi helyzetéről készített számos jelentésre,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0245/2016),

---

¹ HL C 294., 2016.8.12., 18. o.

² HL C 346., 2016.9.21., 47. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0102.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0312.

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0073.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0300.

⁷ http://apum.parlement.ma/Future_Meetings/Docs/IISummit-of-Speakers_Lisbon-11MAY2015/DeclaracaoCimeira_EN.pdf

⁸ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0470.

⁹ HL C 179., 2016.5.18., 40. o.

- A. mivel az emberi jogok kivétel nélkül minden ember elidegeníthetetlen jogai;
- B. mivel a migráció globális és sokdimenziós jelenség, amelynek számtalan oka van, többek között a gazdasági körülmények (például a javak elosztásának és a gazdasági integrációnak az alakulása regionális és globális szinten), a társadalmi és politikai viszonyok, a munkával, az erőszakkal és a biztonsággal kapcsolatos helyzet, a környezet állapotának fokozatos romlása és a természeti katasztrófák egyre súlyosabbá válása; mivel ezt a jelenséget koherens és kiegyensúlyozott módon olyan átfogó perspektívában kell kezelni, amely figyelembe veszi az emberi dimenziót, beleértve pozitív aspektusát a demográfia alakulásának és a gazdaság fejlődésének tekintetében;
- C. mivel a migrációs útvonalak rendkívül összetettek, a helyváltogatások ugyanis nem csak egyik régióból a másikba történnek, hanem gyakran egy régió belül; mivel az ENSZ szerint a gazdasági világválság következtében erősödik a nemzetközi migrációs áramlás; mivel jelenleg mintegy 244 millió személyt tekintenek nemzetközi migránsnak;
- D. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és az egyéb nemzetközi egyezményekben meghatározott jogok egyetemesek és oszthatatlanok;
- E. mivel a migráció a fokozódó globalizációnak és a piacok egymásrataltságának is következménye;
- F. mivel a különböző, migrációt befolyásoló tényezők alapján megjósolhatók a következmények, és elkerülhetlenné teszik a megfelelő politikák kidolgozását;
- G. mivel a migrációs áramlatok különböző típusai különösen válság idején jelentős gazdasági, társadalmi és politikai továbbgyűrűző hatásokkal járnak mind a migránsok származási, mind célországai tekintetében;
- H. mivel a külföldiek be- és kilépésének felügyeletéhez és ellenőrzéséhez hatékony mechanizmusokkal kell rendelkezni, továbbá szükség van a migráció hatásának olyan vizsgálatára és olyan előrejelzésekre, amelyek alapján ki lehet dolgozni a migrációkezeléssel kapcsolatos minden politikát;
- I. mivel a migráció mögött meghúzódó tényezők egyre sokrétűbbek, és mivel több dimenzióval rendelkezhetnek, és gazdasági, környezeti, kulturális, politikai, családi vagy személyes okokra vezethetők vissza; mivel e migránsok egyre nagyobb számban kényszerből hagyják el lakóhelyüket, és különleges védelemre szorulnak tekintettel arra, hogy többek között az államok gyengesége, a konfliktusok, a politikai vagy vallási üldöztetés elől menekülnek;
- J. mivel nehezebbé válik a különbségtétel menekültek, menedékkérők és migránsok között, egyebek mellett azért, mert sok országban nincsenek meg a megfelelő jogi és intézményi eszközök és keretek;
- K. mivel fontos, hogy a tranzit- és a célországok hatóságai, valamint befogadóállomásai odafigyeljenek és készek legyenek arra, hogy egyéni szükségleteiknek megfelelő és rugalmas elbánásban részesítsék a migránsokat és a menedékkérőket;

- L. mivel a migrációs mozgások globális és regionális szintűvé váltak, és mivel a déli országok közötti migrációs áramlások nagyságrendje – melyeknek 80%-a egymással határos, kis jövedelmi különbségekkel rendelkező országok között zajlik – mára kissé meghaladta a dél–észak irányú áramlásokét;
- M. mivel Európa mindig is egyszerre volt a migráció célrégiója és kiindulási pontja; mivel a felsőbb társadalmi rétegekbe tartozó, külföldre távozó személyek jelenkori migrációján kívül az európaiak is kivándoroltak gazdasági nehézségek, konfliktusok és politikai üldöztetés miatt; mivel a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság miatt sok európai kényszerült kivándorlásra, többek között a déli országok feltörekvő gazdaságai felé;
- N. mivel a migránsok és főleg a menekültek között egyre több a nő és a gyermek; mivel a migránsok és főleg a menekültek között egyre több a diplomás, és mivel az „agyelszívás” eseteinek számát már 2010-ben 59 millióra becsülték; mivel a leginkább érintett kontinens Ázsia, ugyanakkor az afrikai kontinens fizeti a legnagyobb árat, ugyanis lakosságának csupán 4%-a diplomás, és ezeknek 31%-a elvándorol¹;
- O. mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala szerint bizonyos területeken az instabilitás és a konfliktusok olyan humanitárius válságot okoznak, amely különösen a fejlődő országokban több mint 65 millió menekültet és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyt érint;
- P. mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala a hontalan személyek számát legalább 10 millióra becsli;
- Q. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 13. cikke szerint az államon belül minden személynek joga van szabadon mozogni és lakóhelyét szabadon megválasztani, ugyanakkor joga van bármely országot, ideértve a sajátját is elhagyni, valamint saját országába visszatérni;
- R. mivel a származási, a tranzit- és az érkezési országok közötti együttműködés, valamint az információk és a bevált gyakorlatok megosztása alapvető fontosságú az illegális migráció és az emberkereskedelem megakadályozásában és az ezek elleni küzdelemben, mivel lehetővé teszi közös gondjaik és érdekeik felismerését;
- S. mivel a migrációra vonatkozó holisztikus megközelítésnek választ kell adnia a fejlődés, a világbéke, az emberi jogok és az éghajlatváltozás egész világot érintő problémáira, különösen ami a származási országokban uralkodó humanitárius körülmények javítását illeti, hogy a helyi lakosság biztonságosabb övezetekben élhessen;
- T. mivel a Genfi Egyezmény és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek rögzítik a menekültek jogait;
- U. mivel a Közel-Keleten és Afrikában számos menekülttáborban romlanak az életkörülmények többek között a közegészség tekintetében is, és mivel a menekültek

---

¹ Az ENSZ 2015. évi jelentése a migrációról, amely az alábbi címen érhető el:
http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

biztonságát sok esetben nem garantálják, különösen a kiszolgáltatott személyek, mindenképp a nők és a kiskorúak esetében;

- V. mivel a Világbank szerint a nemzetközi migránsok pénzáttalásai 2013-ban meghaladták az 550 milliárd dollárt, amelyből 414 milliárd dollárt a fejlődő országokba utaltak;
- W. mivel az AKCS-országokban érezhetően fokozódott a migránsokra irányuló idegengyűlölet, megkülönböztetés és erőszak, a migránsokkal szembeni ellenérzések, a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények száma;
- X. mivel az egyének és az országok számára lehetőséget jelent a migrációs problémákra adott konkrét, jól szervezett és megfelelő válasz; mivel e válasznak a szegénység elleni küzdelem, a fenntartható fejlődés elősegítése, valamint a migránsok és a menekültek jogai és méltósága tiszteletben tartásának elvén kell alapulnia; mivel a származási, a tranzit- és az érkezési országok közötti szoros együttműködésre kell e válasznak épülnie;
- Y. mivel a migráció fontos dinamikus tényező, amely egyes országokban képes ellensúlyozni a demográfiai válságot és a munkaképes korú népesség arányának csökkenését;
- Z. mivel nehezen állapítható meg az irreguláris migránsok száma, ami nem könnyíti meg az élet- és munkakörülményeikre vonatkozó mutatók bevezetését, miközben éppen ők szorultak leginkább védelemre tekintettel arra, hogy jogállás és jogi elismerés nélkül különösen ki vannak téve a visszaéléseknek, a kizsákmányolásnak és a legalapvetőbb emberi jogoktól való megfosztottságnak;
- AA. mivel a nemzetközi migráció eszközként szolgálhat a munkaerőhiány sajátos problémáinak megoldásához;
- AB. mivel a migránsok hozzájárulnak a befogadó országok sokszínűségéhez és kulturális gazdagságához; mivel ehhez teljes mértékben integrálódniuk kell a befogadó közösségekbe, hogy gazdasági, társadalmi és kulturális potenciáljuk e közösségek javát szolgálja; mivel a politikai döntéshozóknak az idegengyűlölet és a hátrányos megkülönböztetés elkerülésének megelőzése érdekében mielőbb tájékoztatniuk kell a nyilvánosságot arról a kedvező hatásról, amelyet a migránsok gazdasági, kulturális és szociális szinten kifejtnek a társadalomra;
- AC. mivel a megfelelő befogadási és integrációs politikák révén elkerülhető a számos migráns által átélt traumák hatásainak súlyosbodása és állandósulása;
- AD. mivel csak a befogadás révén lehetséges a társadalmi-kulturális fejlődés, és mivel ez komoly elkötelezettséget kíván meg a migránsoktól, akiknek készen kell állniuk a befogadó társadalomba való beilleszkedésre anélkül, hogy lemondanának eredeti kulturális identitásukról, de komoly elkötelezettség szükséges a befogadó országok intézményei és közösségei részéről is, amelyeknek készen kell állniuk a migránsok fogadására és igényeik kielégítésére;

A migránsok jogainak tiszteletben tartása során felmerülő kihívások és kockázatok

1. kifejezi szolidaritását azok irányában, akik többek között konfliktusok, üldöztetések, az emberi jogok megsértése és a nyomor miatt hazájuk elhagyására kényszerülnek; komoly aggodalmának ad hangot, amiért sok migráns emberi jogai súlyosan sérültek számos tranzit- vagy célországban; hangsúlyozza, hogy a migránsok méltóságát és emberi jogait tiszteletben kell tartani;
2. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak jó példával kell elől járniuk a migránsok emberi jogainak elősegítése és védelme terén, különösen a saját határaikon belül, annak érdekében, hogy hitelesek legyenek akkor, amikor migrációs és az emberi jogok harmadik országbeli helyzetéről tárgyalnak;
3. emlékeztet arra, hogy a világon a menekültek és a migránsok többségét a fejlődő országok fogadják be; elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a harmadik országok tesznek a migránsok és a menekültek befogadására; hangsúlyozza, hogy ezen országok támogatási rendszere kritikus kihívásokkal néz szembe, ami súlyosan veszélyeztetheti az egyre nagyobb számú, lakóhelyét elhagyni kényszerült személy védelmét;
4. emlékeztet arra, hogy „minden személynek joga van minden országot, ideértve saját hazáját is, elhagyni, valamint saját hazájába visszatérni”¹; hangsúlyozza, hogy az érintett személy társadalmi helyzete és állampolgársága semmilyen módon nem kérdőjelezheti meg ezt a jogot, továbbá hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy méltósággal döntsön migrációs lehetőségekről; felszólít minden kormányt, hogy nézzen szembe azzal, hogy a migránsok esetében nem érvényesül az emberi jogok védelme; felszólítja a kormányokat és a nemzeti parlamenteket, hogy számolják fel a migránsokat kriminalizáló, büntető jellegű jogi kereteket, és rövid, közép- és hosszú távú megoldásokat alkalmazzanak a migránsok biztonságának garantálása érdekében; elítéli azokat az eseteket, amikor megtiltják a belépést vagy a visszatérést bizonyos államokba, valamint kifogásolja, hogy a hontalanság hatással van a jogokhoz való hozzáférésre;
5. megjegyzi, hogy a menekültek világszerte növekvő száma eltörpül az országukon belül a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek még nagyobb száma mellett; hangsúlyozza, hogy ez utóbbiak nem lehetnek megkülönböztetés áldozatai csak azért, mert a nemzetközi határok átlépése nélkül igyekeznek biztonságot találni, valamint ennek alapján hangsúlyozza, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek jogait tiszteletben kell tartani, ideértve az egészséghez és az oktatáshoz fűződő jogukat is;
6. emlékeztet a hontalan személyek azonosításának fontosságára annak érdekében, hogy a nemzetközi jog szerint őket megillető védelmet biztosítsanak a számukra; ezzel összefüggésben sürgeti, hogy az államok vezessenek be a hontalanság megállapítását szolgáló eljárásokat, valamint cseréljék ki bevált gyakorlataikat, ideértve azon jogszabályokat és gyakorlatokat, amelyekkel megelőzhető, hogy további gyermekek váljanak hontalanná;
7. felhívja a figyelmet arra, hogy az Uniónak külpolitikája keretében mindig tekintetbe kell vennie a hontalanság kérdését, különösen azért, mert a hontalanság a kényszerű lakóhelyelhagyás egyik fő oka; emlékeztet a 2012-ben közzétett, az emberi jogokra

---

¹ Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 13. cikkének (2) bekezdése.

és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keretben és cselekvési tervben foglalt vállalásra, amelynek célja „közös keret kiépítése a Bizottság és az EKSZ számára annak érdekében, hogy a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok keretében felvessék a hontalanságnak és a migránsok önkényes fogva tartásának a kérdését”;

8. aggodalmának ad hangot, amiért a migránsokat és a menekülteket önkényesen fogva tartják és helytelenül bánnak velük, és emlékeztet arra, hogy a fogva tartást csak a legszükségesebb esetben lehet alkalmazni, továbbá hogy mindenképpen garantálni kell a megfelelő védőintézkedéseket, ideértve a megfelelő bírósági eljárásokhoz való hozzáférést;
9. kéri az államokat, hogy ismerjék el a nemzetközi jogból fakadó kötelezettségeiket a menedékjoggal és a migrációval kapcsolatban, és fogadják el a fenti kötelezettségek eredményes teljesítéséhez szükséges nemzeti jogszabályokat, ideértve a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának lehetővé tételét; kéri, hogy a jogszabályok vegyék figyelembe a migránsokat ért üldöztetés és megkülönböztetés fokát és jellegét;
10. emlékeztet arra, hogy a migránsokat megilleti a jog, hogy ne küldjék vissza őket olyan országba, ahol fennáll a veszélye annak, hogy rossz elbánásban részesülnek vagy megkínózzák őket; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi jog szerint tilos a kollektív kiutasítás és a visszairányítás; aggodalmának ad hangot azon migránsok kezelése miatt, akiket helyzetük megfelelő nyomon követése nélkül visszairányítanak származási országukba vagy egy harmadik országba, és feltétlenül kéri azon nehézségek figyelembevételét, amelyekkel a fenti országokba történő visszatérésükkor szembesülnek;
11. a származási országukba visszatérő migránsok számára a visszailleszkedésüket elősegítő programok elindítását kéri;
12. hangsúlyozza a migránsok ahhoz fűződő jogának jogállásuktól független tiszteletben tartásának fontosságát, hogy kérjék az igazságszolgáltatáshoz és a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférést anélkül, hogy tartaniuk kellene attól, hogy feljelentik őket a bevándorlási hatóságoknál, fogva tartják és kitoloncolják őket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy sok országban nem állnak rendelkezésre a migránsokat megillető jogok megsértésével kapcsolatos ellenőrzési mechanizmusok és nyomon követési eljárások, sem pedig a migránsoknak és a menedékkérőknek nyújtott tájékoztatásra és jogi segítségnyújtásra vonatkozó minőségi garanciák; azt javasolja, hogy a menekültügy tekintetében illetékes hatóságok és a befogadóállomások személyzetét, valamint a nemzetközi védelmet kérőkkel kapcsolatba kerülő egyéb személyzetet és szociális munkásokat megfelelően képezzék ki annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a védelem kérésével összefüggő általános és személyes körülményeket és a nemekkel kapcsolatos kérdéseket;
13. felszólítja továbbá a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozzák a bevált gyakorlatok cseréjét harmadik országokkal, különösen a humanitárius dolgozók számára nyújtott képzés terén, hogy hatékonyabban azonosíthatóak – különösen a legveszélyeztetettebb – migránsok különböző jellemzőit, hátterét és tapasztalatait, és így jobban megvédjék és segítsék a migránsokat a szükségleteiknek megfelelően;

14. hangsúlyozza, hogy a biztonságos ország és a biztonságos származási ország koncepciója nem akadályozhatja meg a menedékjog iránti kérelmek egyénenkénti vizsgálatát; határozottan kéri, hogy a nemzetközi védelemre szoruló migránsok személyazonosságát állapítsák meg, és kérelmüket minden esetben vegyék figyelembe, valamint ragaszkodik ahhoz, hogy számukra a visszaküldés tilalma tekintetében biztosítsák a megfelelő garanciákat és a panasztételi mechanizmushoz való hozzáférést;
15. felhívja a figyelmet a fizikai és lelki erőszakra, valamint annak szükségességére, hogy elismerjék a migráns nőket és gyermekeket érő erőszak és üldöztetés egyedi formáit, például az emberkereskedelmet, az erőszakos eltűntetést, a szexuális visszaéléseket, a nemi szervek megcsonkítását, a korai és a kényszerházasságokat, a kapcsolati erőszakot, a rabszolgaságot, a becsületbeli bűncselekményeket és a nemi alapú megkülönböztetést; emlékeztet a szexuális jellegű erőszak és az erőszakos közösülés – ideértve azt, amikor háborús fegyverként alkalmazzák – áldozatainak minden eddiginél magasabb és egyre növekvő számára;
16. aggodalmának ad hangot a gyermekek fegyveres csoportokba történő toborzása miatt; ragaszkodik ahhoz, hogy elő kell mozdítani a lefegyverzésüket, rehabilitációjukat és visszailleszkedésüket célzó politikákat;
17. hangsúlyozza, hogy a családtagoktól történő elszakadás – akkor is, ha őrizetben vannak – nagyobb kockázatoknak teszi ki a nőket és a gyermekeket;
18. emlékeztet arra, hogy különösen kiszolgáltatottak a kísérő nélküli nők és lányok, a női családfők, valamint a várandós, a fogyatékossgal élő és az időskorú nők; hangsúlyozza, hogy a konfliktusok és az üldöztetés elől menekülő fiatal lányokat fokozottan fenyegeti a korai és kényszerházasság, a korai szülés, az erőszakos közösülés, a szexuális és fizikai visszaélés és a prostitúció veszélye még akkor is, amikor eléri a biztonságosnak mondott helyeket; ezért különösen egészségügyi szempontból különleges védelmet és segítséget kér számukra a befogadó táborokban;
19. javasolja a nemekkel kapcsolatos kérdések migrációs politikákba történő integrálását, ideértve az emberkereskedelem és az erőszak és megkülönböztetés nők elleni minden más formájának megakadályozását és büntetését; kéri a fenti erőszakos cselekedetek megelőzésében kulcsfontosságú egyenlőség teljes – de facto és de jure – megvalósítását a nők autonómiájának és függetlenségének előmozdítása érdekében;
20. aggodalmának ad hangot a migráns gyermekek ellen elkövetett erőszakos cselekedetek – köztük kínzás, fogva tartás, valamint eltűntetés – számának növekedését mutató beszámolók és tanúvallomások megsokszorozódása miatt; hangsúlyozza, hogy az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának véleménye szerint a gyermekek pusztán migrációs jogállásuk vagy szüleik migrációs jogállása alapján történő őrizetben tartása sérti jogaikat, és semmilyen körülmények között nem szolgálhatja érdekeiket;
21. emlékeztet arra, hogy a migráns gyermekek különösen kiszolgáltatottak főleg, ha kíséret nélkül vannak, továbbá hogy a nemzetközi jog szabályainak megfelelően a gyermek mindenképp fölé álló érdeke alapján különleges védelemre jogosultak; hangsúlyozza, hogy be kell illeszteni a fejlesztési együttműködésbe a kíséret nélküli kiskorúak ügyét, elősegítve integrációjukat azon országokban, ahol letelepednek,

mindenekelőtt az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésük, valamint az erőszak, a visszaélések, a kizsákmányolás és az elhanyagolás kockázatainak megelőzése révén;

22. aggodalmának ad hangot a származási országokon kívül született gyermekek nyilvántartásba vételével kapcsolatos nehézségek miatt, amelyek a hontalanság fokozott kockázatához vezethetnek; ezzel összefüggésben kéri annak lehetővé tételét, hogy születésüket szülei migrációs jogállásától függetlenül nyilvántartásba vegyék;
23. sürgeti az Uniót, hogy szorosan működjön együtt az UNICEF-fel, az UNHCR-rel és valamennyi illetékes nemzetközi szervezettel és intézménnyel, hogy minden eszközzel növelje a migráns gyermekek és családjaik migrációs jogállásuktól független védelmét szolgáló kapacitásokat egész útjuk során, védelemre irányuló, elsősorban az oktatási intézményeket és az egészségügyi ellátást célzó programok finanszírozásával, a gyermekek számára speciális terek és pszichológiai támogatás rendelkezésre bocsátásával, a családi kapcsolatok megállapításának és a kíséret nélküli vagy a családjuktól elszakadt gyermekek családjukkal való újraegyesítésének biztosításával, továbbá a következő elvek alkalmazásával: megkülönböztetésmentesség, valamint a kriminalizálás, a fogva tartás, a visszaküldés és az indokolatlan szankciók elkerülése, családegyesítés, fizikai és jogi védelem, valamint a személyazonosságához való jog;
24. emlékeztet arra, hogy a legális migrációs utak hiánya, a regionális instabilitás és a konfliktusok, valamint menekülni próbáló nők, fiatal lányok és gyermekek kiszolgáltatottsága a bűnözői hálózatok érdekét szolgálja, mivel e nők, lányok és gyermekek az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás áldozatává válnak;
25. felhívja a figyelmet az erőszak azon sajátos típusaira és az üldöztetés azon egyedi formáira, amelyeknek az LMBTI-migránsok vannak kitéve; kéri az LMBTI-migránsok és menedékkérők számára rendelkezésre álló egyedi szociális-jogi védelmi mechanizmusok bevezetését kiszolgáltatottságuk figyelembevételének garantálása és annak ellenőrzése érdekében, hogy védelem iránti kérelmüket még fellebbezési szakaszban is szigorúan megvizsgálják;
26. emlékeztet arra, hogy a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok, és különösen az egészséghez, az oktatáshoz és a lakhatáshoz való jog olyan emberi jogoknak számítanak, amelyeket minden migráns és különösen a gyermekek számára is biztosítani kell migrációs jogállásuktól függetlenül;
27. aggodalmának ad hangot a migránsok esetében a munkajog megsértésének esetei és kizsákmányolásuk miatt; elismeri, hogy az oktatás, a munkalehetőségek és a családegyesítés az integráció folyamatának fontos részét képezik; kitart amellett, hogy fel kell lépni a migránsok által végzett kényszermunka minden formája ellen, és különösen elítéli a gyermekek mindenfajta kizsákmányolását;
28. aggodalmának ad hangot az olyan megkülönböztető gyakorlatok miatt, amelyek igen gyakran bizonyos szociokulturális, nyelvi és vallási kisebbségeket sújtanak, és a migránsok jogainak gyakorlása tekintetében hozzájárulnak az egyenlőtlenséghez;
29. felszólítja a fogadó országokat, hogy garantálják a migráns nők számára a jogot a szexuális és reprodukzív egészséghez való hozzáférésre;

30. felhívja a figyelmet arra, hogy el kell kerülni az elszigetelt migránsnegyedek kialakulását, ösztönözni kell a befogadást és a társadalomban zajló élet teljes potenciáljának kihasználását;
31. úgy véli, hogy a családi élethez és a családegyesítéshez való joghoz hasonlóan az oktatáshoz és a munkához való jog is elősegíti a migránsok autonómiáját és integrációját; ragaszkodik a munkavállaló migránsok és családjaik szociális védelme biztosításának fontosságához; megállapítja, hogy a migránsok tényleges integrációjának a munkaerőpiac és a benne rejlő lehetőségek alapos értékelésén, az emberi jogok és a migránsok munkavállalói jogainak jobb védelmén és a munkaerőpiaci szereplőkkel zajló állandó párbeszéden kell alapulnia;
32. felhívja a figyelmet arra, hogy a fogadó ország nyelvének elsajátítása jelentősen javíthatja a migránsok életminőségét, valamint gazdasági és kulturális függetlenségét, továbbá elősegíti hozzáférésüket a befogadó társadalomban őket illető jogokra vonatkozó információkhoz; úgy véli, hogy a nyelvtanulást a fogadó ország hatóságainak kell garantálniuk; azt javasolja, hogy a migránsokat vonják be az összes szociális és politikai döntéshozatali folyamatba;
33. úgy véli, hogy a migráns nők befogadásához és emancipációjához kulcsfontosságú a foglalkoztatáshoz, a képzéshez és a független jogálláshoz való hozzáférésük; kéri, hogy a gyakran alulreprezentált migráns nők esetében fokozzák az ilyen erőfeszítéseket a befogadásuk és emancipációjuk előtt tornyosuló akadályok felszámolása érdekében;
34. emlékeztet arra, hogy a fogadó országoknak támogatniuk kell a migránsok, különösen a migráns nők emancipációját, biztosítva számukra a szükséges ismereteket és szociális készségeket, különösen a szakképzéssel és a nyelvtanulással összefüggőeket, hogy megvalósuljon szociokulturális befogadásuk;
35. úgy véli, hogy minden munkavállalónak olyan szerződést kell adni, amelynek nyelvét érti, és a munkavállalókat védeni kell a szerződés helyettesítésétől; hangsúlyozza, hogy a származási és a célország közötti kétoldalú megállapodásoknak erősíteniük kell az emberi jogok védelmét;
36. úgy véli, hogy koherens nemzeti és átfogó, a nemek kérdésére érzékeny migrációs politikákat kell kialakítani, amelyek a migráció minden szakaszára kiterjednek, amelyeket a kormány koordinál, és amelyeket a nemzeti emberi jogi intézményekkel, a magánszektoral, a munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, a civil társadalommal és magukkal a migránsokkal zajló nagyszabású konzultáció keretében dolgoznak ki a nemzetközi szervezetek támogatásával;
37. emlékeztet arra, hogy mindenkinek joga van a biztos és méltányos munkakörülményekhez és a munkavállalói jogok teljes tiszteletben tartásához az emberi jogokkal kapcsolatos normáknak és eszközöknek, valamint az ILO alapvető egyezményeinek megfelelően;
38. kiemeli, hogy a fogadó országokban rendszerint a migránsok és különösen a migráns nők számára fenntartott bizonytalan foglalkoztatás fokozza kiszolgáltatottságukat; emlékeztet, hogy a munka révén történő kizsákmányolás gyakran az emberkereskedelem vagy -csempészet következménye, de megvalósulhat e két

bűncselekmény nélkül is; ezzel összefüggésben aggódik a fogadó országok számos munkaadójának büntetlensége miatt, miközben felelősek a munkajog nemzetközi normáinak a migráns munkavállalók kárára történő megsértéséért; aggódik, amiért bizonyos országokban a munkajoggal kapcsolatos jogszabályok olyan gyakorlatokat tesznek lehetővé, amelyek sértik a nemzetközi normákat; meggyőződését fejezi ki, hogy a migránsok munkaerejének kizsákmányolását felszámolni kívánó minden erőfeszítés során kettős megközelítést kell alkalmazni, amelynek célja egyrészt a visszaélést elkövető munkáltatók tényleges felelősségre vonása, másrészt az áldozatok védelme az ilyen jellegű kizsákmányolással szemben;

39. felhívja a figyelmet a migránsok saját származási országaikban megszerzett képzései elismerésének szükségességére, hogy könnyebben függetlenedjenek és integrálódjanak a társadalom különböző szektoraiba, különösen a munkaerőpiacba; hangsúlyozza, hogy valamennyi migráns jogait el kell ismerni, ideértve az irreguláris migránsokat is, a munkavállalók jogait védő szervezeteket, például szakszervezeteket kell alapítani, és azokhoz csatlakozni, továbbá hogy el kell ismerni ezeket a struktúrákat;
40. bátorítja a vállalkozásokat, hogy annak megakadályozása érdekében, hogy tevékenységeikkel megsértsék az emberi jogokat, hajtsák végre az ENSZ vállalatokkal és emberi jogokkal kapcsolatos irányadó elveit, továbbá ha sor kerül ilyen jogsértésre, hozzanak intézkedéseket és törekedjenek a tevékenységeikkel közvetlenül összefüggő, az emberi jogokra kedvezőtlenül ható következményeket megakadályozni vagy enyhíteni;
41. felszólítja az Uniót, hogy az USA-val és más nemzetközi partnerekkel együtt tegyen összehangolt diplomáciai erőfeszítéseket a harmadik országokkal való aktív együttműködés céljából annak érdekében, hogy választ adjanak a migráció jelenlegi globális kihívásával kapcsolatos közös stratégia iránti sürgető igényre;
42. szorgalmazza, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője tegyen meg minden gyakorlati erőfeszítést, amely szükséges az érintett harmadik országok eredményes és hatékony részvételének eléréséhez;
43. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU javítsa a béke és stabilitás kialakítására irányuló szakpolitikáit azon területeken, ahol a háború és a konfliktus hatalmas migrációs áramlásokat vált ki az Európai Unió irányába;
44. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióra és tagállamaira hárul a feladat, hogy aktívan fellépjenek a tömeges migráció e jelenségei mögött húzódó súlyos válságok okainak felszámolása érdekében;
45. kéri a származási és a tranzitországokban fennálló humanitárius körülmények javítását, hogy a helyi lakosság és a menekültek biztonságosabb övezetekben élhessenek;
46. felszólítja az összes harcban álló felet, hogy hagyjanak fel a civilek elleni támadásokkal, védelmezzék meg őket, és engedjék meg nekik, hogy teljes biztonságban távozhassanak az erőszak sújtotta területekről, vagy segítséget kaphassanak a humanitárius szervezetektől;

47. kiemeli az Iszlám Állam és fejlődése hatását a legális menedékkérők és az irreguláris migránsok tömeges beáramlására; elismeri a biztonságpolitikák és a terrorizmusellenes küzdelem kulcsfontosságú szerepét a migráció kiváltó okainak kezelésében;
48. megismétli az ENSZ menekültügyi főbiztosának azon közelmúltbeli nyilatkozatát, mely szerint sok migráns terrorizmus és súlyos emberi jogi jogsértések áldozatává válik, és ezért e menekültekkel ennek megfelelően kell bánni;
49. emlékeztet arra, hogy az UNHCR égisze alatti áttelepítési programok világszerte számos országban hasznos eszközként szolgálnak a nemzetközi védelemre szoruló személyek érkezésének összehangolt kezelésére; hangsúlyozza, hogy amennyiben az áttelepítés nem jöhet szóba, arra kell ösztönözni minden államot, hogy dolgozzanak ki és működtessenek humanitárius befogadási programokat, vagy legalább olyan körülményeket teremtsenek, amelyek között a menekültek származási országok közelében maradhatnak;
50. tudomásul veszi a Szíriához közeli országokba küldött humanitárius segélyeket illetően a növekvő igényeket és az állandó finanszírozási deficitet, amelynek következtében az Élelmezési Világprogramnak csökkentenie kellett a menekültek ételadagjait; kéri az ENSZ tagországait, az Európai Uniót és tagállamait, hogy legalább pénzügyi kötelezettségvállalásaikat teljesítsék; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezekben az országokban a menekülteknek nyújtott segélyeiket a megélhetést szolgáló eszközök rendelkezésre bocsátására, a menekültek biztonságára, az alapjogokhoz való hozzáférésükre és különösen az egészséghez és az oktatáshoz való hozzáférésre összpontosítsák, együttműködve az UNHCR-rel, az Élelmezési Világprogrammal és az illetékes szervezetekkel;
51. emlékeztet, hogy a migráció összefügg a fejlődéssel, és hogy a kényszmigráció elkerüléséhez kulcsfontosságú a fejlesztési együttműködés az oktatás, az egészségügy, a munkajog, a szegénység csökkentése, az emberi jogok, a demokratizálódás és a konfliktust követő újjáépítés terén, továbbá az egyenlőtlenségek, az éghajlatváltozás következményei és a korrupció elleni küzdelem; megállapítja, hogy a földterületek és erőforrások kisajátítása jelentős hatást gyakorolhat a humanitárius válságokra, és hogy a társadalmi, politikai és humanitárius válságok miatt az emberek migrációra kényszerülhetnek; úgy véli, hogy a migrációt az egész világon jelentős eszköznek tekintik a fenntartható és inkluzív fejlődés szolgálatában;
52. felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy azonosítsák azon konkrét intézkedéseket, amelyeket a kormányok hozhatnak a fejlődést segítő legális migrációban rejlő potenciál erősítése érdekében; hangsúlyozza, hogy erős és határozott politikai vezetésre van szükség, különösen a célországokban, az idegengyűlölet elleni küzdelem, valamint a migránsok társadalmi integrációjának elősegítése érdekében;
53. úgy véli, hogy a migrációnak kiváltó okai (nevezetesen gazdasági, politikai és társadalmi okai) vannak; úgy véli, hogy a fejlesztési segélyeknek hatékonyan kell kezelniük a migráció kiváltó okait, mégpedig a fejlesztési együttműködés fokozása, a kapacitásépítés javítása, a konfliktusrendezés támogatása és az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása révén; hangsúlyozza, hogy a fenti okok a

konfliktusok és háborúk növekvő számához, az emberi jogi jogsértésekhez, és a felelősségteljes kormányzás hiányához kapcsolódnak;

54. hangsúlyozza, hogy regionális és helyi együttműködéssel és a civil társadalom bevonásával biztosítani kell a migráció irányítását;

Az emberi jogokon alapuló megközelítés

55. fokozottan kéri, hogy a menedékkérelemmel és a migrációval kapcsolatos politikák kidolgozásában és a döntéshozatalban részt vevő egyetlen szereplő se tegye lehetővé a migráns és a menekült meghatározásainak összemosisát; emlékeztet arra, hogy különleges figyelmet kell szentelni azon menekülteknek, akik konfliktusok és üldöztetések elől menekülnek, és akiket így megillet a menedékjog mindaddig, amíg nem térhetnek vissza származási országukba; emlékeztet arra, hogy a menekültek többsége származási országával szomszédos országban vagy régióban keres menedéket; úgy véli ezért, hogy az Unió külpolitikájának keretében holisztikus megközelítést alkalmazni velük szemben;
56. kéri az államokat, hogy a migránsok jogaival kapcsolatos valamennyi nemzetközi szerződést és egyezményt ratifikálják és alkalmazzák az ilyen tárgyú normákat, amelyek számos jogi eszközben megtalálhatók, ideértve az emberi jogokkal kapcsolatos főbb nemzetközi eszközöket, valamint a migrációra vonatkozó kérdéseket kezelő más eszközöket, például az ENSZ 1951. évi menekültügyi egyezményét és annak jegyzőkönyveit, továbbá a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy árt az Unió emberi jogokkal kapcsolatos politikáinak és az ezen jogok oszthatatlansága iránt hangoztatott elkötelezettségének az, hogy az Unió tagállamai nem ratifikálták a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
57. emlékeztet, hogy az emberkereskedelem és -csempészet elleni küzdelem legjobb módja a biztonságos és legális migrációs utak megnyitása, továbbá hogy a fejlesztési stratégiáknak el kell ismerniük, hogy a migráció és a mobilitás a fejlődés motorja a fogadó ország és a pénzáttalások és a beruházások révén egyszersmind a származási ország számára is; felszólítja ezért az Uniót és a legfejlettebb harmadik országokat az együttműködésre annak érdekében, hogy megnyíljanak a legális migrációs utak, és hogy a származási és a célországok között együttműködési jegyzőkönyveket hozzanak létre hatékony átmeneti migrációs rendszerek kidolgozása céljából, egyes államok bevált gyakorlataiból merítve, elősegítve különösen a családegyesítést és a mobilitást, többek között gazdasági okokból is, és mindezt minden képzettségi szinten a kevésbé képzett migránsok esetében is az illegális munkavégzés elleni küzdelem érdekében;
58. üdvözli a demokrácia és az emberi jogok európai eszközében (EIDHR) a 2014–2020-as időszakra előirányzott, a migránsokat, menedékkérőket, valamint hazájukat elhagyni kényszerült és hontalan embereket érintő különleges rendelkezéseket; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is kezelje prioritásként a migránsok és a menekültek jogainak védelmét és előmozdítását az emberi jogok eszközének felülvizsgálata során 2017/2018-ban; felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, teljesítsék a 2015 júliusában elfogadott, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv keretében vállalt kötelezettségeiket, és a migrációval kapcsolatos, harmadik országokkal kötött valamennyi megállapodásba, kidolgozott folyamatba és programba vegyék fel és erősítsék az emberi jogokat; úgy véli, hogy az emberi jogokra vonatkozó

független értékelésnek kell kísérnie minden megállapodást vagy programot, és ezeket rendszeres értékelésnek is alá kell vetni; azt javasolja, hogy kommunikációs és figyelem felhívó kampányokat tartsanak a lakosság migránsokról kialakított látásmódjának javítása érdekében azokról az esélyekről, amelyekkel a migránsok hozzájárulhatnak a társadalomhoz mind a származási, mind a célországban; emlékeztet ezzel összefüggésben, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének továbbra is finanszíroznia kellene a rasszizmus, a diszkrimináció, az idegengyűlölet és az intolerancia más formái, többek között a vallási intolerancia elleni küzdelem erősítését és a programok elfogadását célzó projekteket;

59. kéri az Uniót külön iránymutatásokat fogadjon el a migránsok jogaira vonatkozóan, amelyek kiegészítik az emberi jogokra vonatkozó iránymutatásait, továbbá arra, hogy ennek keretében végezzen hatásvizsgálatokat és hozzon létre a fejlesztési politikák és a migrációs politikák nyomon követését szolgáló mechanizmusokat a migránsokra vonatkozó közpolitikák hatékonyságának garantálása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy integrálják az emberi jogok tiszteletben tartását az Unió külkapcsolataiban a migrációt érintő minden politikába, különös tekintettel a külügyekre, a fejlesztésre és a humanitárius segítségnyújtásra; emlékeztet annak szükségességére, hogy tiszteletben tartsák az emberi jogokat az Unió minden külpolitikájában, különösen a kereskedelmi, a fejlesztési, a környezeti és a migrációs politikákban, hogy teljesítsék az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében foglalt célokat, és hogy végrehajtsák az Unió minden megállapodásában, köztük a kereskedelmi megállapodásokban foglalt emberi jogi záradékokat; kéri ezért, hogy a harmadik országokkal migrációs kérdésekben zajló minden együttműködéshez társuljon az ezen országok menekültek számára rendelkezésre álló segélyezési rendszereinek, valamint az emberkereskedelem és embercsempészet elleni küzdelemmel kapcsolatos képességüknek és eltökéltségüknek az értékelése; hangsúlyozza, hogy az e területtel kapcsolatos egyetlen politikát sem szabad a fejlesztési támogatási politika rovására alkalmazni;
60. felszólít arra, hogy az Unió külső együttműködési finanszírozási eszközeiben prioritásként szerepeljen a mozgás szabadsága, az oktatáshoz, egészséghez és a munkához fűződő jog, valamint kéri a fejlődő országok támogatását, hogy olyan hosszú távú politikákat tudjanak elfogadni, amelyek tiszteletben tartják e jogokat; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az emberi jogi országstratégiák keretében szenteljen külön figyelmet a migránsok jogaira;
61. azt tartaná megfelelőnek, ha a migránsok és menekültek jogait különálló elemként az érintett harmadik országokkal folytatott párbeszéd napirendjére tűznék, valamint ha a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek és a migránsok jogainak védelme terén tevékenykedő nem kormányzati szervezetek, emberi jog-védők, újságírók és ügyvédek védelmét célzó európai projektek finanszírozást kiemelten kezelnék;
62. ezzel kapcsolatban felszólítja az országokat, hogy a migránsok minden befogadási és őrizetben tartási helyszínén biztosítsák a független megfigyelők, a nem kormányzati szervezetek és a nemzeti és nemzetközi intézmények és szervezetek hozzáférését; ösztönzi az uniós küldöttségeket és a tagállami követségeket, valamint az Európai Parlamentet meglátogató küldöttségeket, hogy vizsgálják meg a fenti helyszíneken a migránsok helyzetét, és a migránsok jogai, valamint a nyilvánosság számára biztosítandó átláthatóság garantálása érdekében lépjenek fel az ügyvel kapcsolatban a nemzeti hatóságoknál;

63. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedők gyakran torz képet festenek a menekültek számára; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy felszámolják az emberkereskedelmet, elvágják a pénzáramlást és leépítsék a hálózatokat, mivel ez pozitív hatással lesz a háború és a terror elől menekülő, harmadik országbeli menekültek emberi jogi helyzetére;
64. elsősorban a leginkább érintett országokban szoros együttműködést szorgalmaz a migránsok jogainak védelme terén az illetékes nemzetközi szervezetekkel és a migráció kezelése tekintetében aktív más intézményekkel és szervezetekkel, hogy segítséget kapjanak ahhoz, hogy a migránsokat méltón és jogaikat tiszteletben tartva fogadják;
65. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem és az embercsempészet elleni küzdelem céljából erősíteni kell a fenti szervezetekkel való együttműködést, fokozva a képzést, a kapacitásépítésre vonatkozó intézkedéseket és az információcsere mechanizmusait, többek között a „bevándorlási összekötő tisztviselők” hálózatának hatásvizsgálata és az e területtel kapcsolatos Palermói Jegyzőkönyvek ratifikálása révén a bünyügyi együttműködés előmozdítása, a gyanúsítottak azonosítása és a nemzeti hatóságokkal partnerségben zajló nyomozások támogatása érdekében;
66. kéri, hogy az Európai Parlament jusson nagyobb szerephez a migrációs politikák emberi jogi vonatkozásaira vonatkozó horizontális megközelítés kidolgozásában, valamint hogy ezek a kérdések jelenjenek meg az emberi jogok és a demokrácia globális helyzetéről szóló uniós éves jelentésben, többek között az országokénti megközelítésről szóló fejezetében; szorosabb parlamenti ellenőrzést kér a harmadik országokkal kötött munkamegállapodások, valamint az érintett uniós ügynökségek külső együttműködési tevékenységei vonatkozásában; kéri a szakértői jelentések és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal által a menekültek származási országaira vonatkozóan összegyűjtött adatok jobb figyelembevételét;
67. elismeri a politikai párbeszéd keretében a civil társadalom által tett hozzájárulást; hangsúlyozza az Unió valamennyi külpolitikája keretében a civil társadalommal való konzultáció fontosságát, külön figyelmet szentelve a migrációval kapcsolatos minden politikában és folyamatban a teljes részvételnek, az átláthatóságnak és az információ megfelelő terjesztésének; emlékeztet, hogy döntéshozatali szinten fokozni kell a nőszervezetek részvételét a konfliktusok rendezésében, továbbá hogy a menekült nőknek, a lakóhelyük elhagyására kényszerített nőknek és a migráns nőknek megfelelő módon részt kell venniük az őket érintő döntésekben; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy erősítse meg a harmadik országokban lévő nemzeti emberi jogi intézmények kapacitásait annak érdekében, hogy fokozhassák erőfeszítéseiket a migránsok jogainak védelme terén, és felléphessenek a migránsokkal szembeni embertelen és megalázó bánásmódok és gyűlöletbeszéd ellen, ahogy a 32 ombudsman és nemzeti emberi jogi intézmény által elfogadott Belgrádi Nyilatkozatban áll;
68. felszólítja a befogadó országokat, hogy tulajdonítsanak nagyobb fontosságot a migránsok egyesületeinek, amelyeket közvetlenül be kell vonni a közösségeken belüli fejlesztési programokba;
69. felszólítja a tagállamokat, hogy teljesítsék azt a kötelezettségvállalásukat, mely szerint bruttó nemzeti jövedelmük (GNI) 0,7%-át fejlesztési támogatásra fordítják; kéri, hogy ezt a támogatást ne rendeljék a migrációs együttműködés alá, és kéri az Uniót és

tagállamait, hogy a menekültek fogadására szolgáló finanszírozást ne építsék be a fejlesztési támogatásba;

70. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési támogatási programokat nem szabad pusztán a migráció és a határigazgatás területén felhasználni; sürgeti a migránsokra és menedékkérőkre irányuló uniós fejlesztési projekteket, hogy alkalmazzák a "senkiről nem szabad megfeledkezni" elvet, szem előtt tartva az alapvető szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, különösen az egészségügy és az oktatás területén, és különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott személyekre és csoportokra – így például a nőkre, a gyermekekre, a kisebbségekre és az őslakosokra, az LMBT-személyekre és a fogyatékkal élőkre;
71. tudomásul veszi a migráció olyan pozitív aspektusait a migránsok származási országainak fejlődése tekintetében, mint például a pénzutalások, amelyek jelentős mértékben hozzájárulhatnak a családokhoz és a közösségek fejlődéséhez; ezzel összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy csökkentsék a pénzütemutalások költségeit;
72. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy biztosítsák a fejlesztési célú politikák hatékonyabb és eredményesebb koherenciáját, és hogy migrációs politikájukon belül biztosítsanak elsőbbséget az emberi jogok tiszteletben tartásának a harmadik országok tekintetében;
73. sürgeti az EU-t, hogy a migráció dimenzióját integrálják a Cotonou utáni keretbe, mely meghatározza az EU és az AKCS-országok közötti jövőbeni kapcsolatokat; megjegyzi, hogy a harmadik országoknak a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés eszközeinek kialakításába és az azokról folyó tárgyalásokba való nagyobb mértékű bevonása javítaná ezen eszközök "partnerségi" jellegét, javítva a helyiek szerepvállalását és azok hatékonyságát;
74. kéri, hogy engedjék el az elszegényedett országok adósságait, hogy segítsék őket az emberi jogok tiszteletben tartását garantáló állami politikák kidolgozásában; hangsúlyozza, hogy a fenntartható adósságrendezési megoldásokat, többek között a felelősségteljes hitelnyújtásra és hitelfelvételre vonatkozó normákat elő kell segíteni az államadósság-átütemezési folyamatok többoldalú jogi kerete révén az adósságterhek enyhítése és a nem fenntartható adósságok elkerülése érdekében az emberi jogok védelméhez szükséges feltételek megteremtése céljából;
75. üdvözli a migrációnak a fenntartható fejlesztési célokba, különösen a globális fejlesztési politika keretét 2030-ig meghatározó 10. fenntartható fejlesztési célba való integrálását; emlékeztet arra, hogy az államok kötelezettséget vállaltak arra, hogy nemzetközi szinten együttműködnek „a biztonságos, rendezett és szabályos migráció biztosítása érdekében az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartásával, a migránsokkal, a menekültekkel és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekkel való humánus bánásmód mellett, függetlenül a migrációs státuszuktól; rámutat arra, hogy a kényszerű lakóhelyelhagyás nem csak humanitárius kérdés, hanem fejlesztési kihívást is jelent, ezért javítani kell a humanitárius és fejlesztési szereplők közötti koordinációt; úgy véli, hogy a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása lehetőséget kínál arra, hogy erősítése a jogokon alapuló megközelítést a menekültügyi és migrációs politikák terén és a migrációval kapcsolatos iránymutatásokat beépítse a fejlesztési stratégiákba; felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy fogadjon el mérhető mutatókat a migrációra vonatkozó fenntartható fejlesztési célokról, valamint gyűjtsön és tegyen közzé lebontott adatokat a migránsok tisztesség

munkához, az egészségüghöz és az oktatáshoz való hozzáférésére vonatkozóan, különösen a fejlődő célországokban annak érdekében, hogy javítsák a migráció kezelését;

76. kitart amellett, hogy az Uniónak és tagállamainak az éghajlatváltozás elleni küzdelem keretében támogatniuk kell a legkevésbé fejlett országokat annak érdekében, hogy ezekben az országokban ne súlyosbodjon a nyomor, és ne gyorsuljon fel a környezeti nehézségek miatt lakóhelyük elhagyására kényszerülők számának növekedése;
77. kéri az Uniót, hogy aktívan vegyen részt a „klímamenekült” fogalmával kapcsolatos vitában, valamint az esetleges nemzetközi jogi meghatározás kidolgozásában;
78. kitart amellett, hogy hatékonyabban kell koordinálni és értékelni az Európai Unióban a migrációval kapcsolatban a harmadik országok javára rendelkezésre álló azon különböző pénzügyi eszközök végrehajtását, hatását és folyamatosságát, amelyek többek között a migrációs politikára, a nemzetközi fejlesztési együttműködésre, a külpolitikára, a szomszédságpolitikára és a humanitárius segítségnyújtásra vonatkoznak, és amelyek 2014 és 2014 között több mint 1 milliárd eurót mozgósítottak több mint 400 projekt számára;
79. hangsúlyozza az Unió együttműködési eszközeinek hatását a bevándorlás, a menedéjog és az emberi jogok védelme terén; tudomásul vesz az afrikai stabilitással és az irreguláris migráció okainak kezelésével foglalkozó sürgős helyzetű alap létrehozását; kéri a fenti alap és a hasonló jellegű megállapodások, például az EU–Törökország nyilatkozat és a kartúmi, valamint a rabati folyamat értékelését és nyomon követését;
80. hangsúlyozza, hogy a harmadik országokkal kötött megállapodásoknak a migrációt kiváltó társadalmi, gazdasági és politikai válságok megoldására kell koncentrálniuk a támogatást;
81. hangsúlyozza az Európai Unió és a harmadik országok közötti, a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés keretében kialakítandó fokozott együttműködés fontosságát annak érdekében, hogy erősödjön ezen eszközök partnerségi jellege, hatékonysága és hozzájárulása a migrációs kihívások kezeléséhez;
82. szükségesnek ítéli a mobilitás és a migráció kérdésével kapcsolatos globális megközelítés koherenciájának javítását, az emberi jogok tiszteletben tartását nyomon követő és felügyelő szigorú mechanizmusok beépítését minden külső megállapodásba, valamint olyan, származási és tranzitországokban megvalósuló projektek kiemelt kezelését, amelyek jellegükénél fogva javítják a migránsok emberi jogi helyzetét;
83. ösztönzi az Uniót, hogy legközelebbi partnereivel mobilitási partnerségeket írjon alá;
84. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy csak olyan visszaküldési politikákat dolgozzanak ki, amelyek a migránsokat teljes biztonságban fogadni képes országokba irányulnak, őket fenyegető veszélyek kockázata nélkül, ahol teljes mértékben tiszteletben tartják alapvető és eljárási jogait, és ezzel kapcsolatban kéri, hogy a kitoloncolással szemben részesítse előnyben az önkéntes visszatérést; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az e politikák keretében harmadik országokkal kötött megállapodások tartalmazzanak olyan védzárásokat, amelyek garantálják, hogy a

hazájukba visszaküldött migránsok ne szembesüljenek jogaik megsértésével vagy az üldöztetés kockázatával; elismeri a rendszeres értékelések jelentőségét annak érdekében, hogy ne kerülhessen sor megállapodás megkötésére olyan országokkal, amelyek nem tartják tiszteletben az emberi jogok nemzetközi normáit;

85. intézkedéseket kér a csempészhálózatok ellen és az emberkereskedelem felszámolása érdekében; kéri, hogy a nemzetközi védelmet kereső személyek számára hozzanak létre legális és biztonságos utakat, ideértve a humanitárius folyosókat is; javasolja, hogy hozzanak létre állandó és kötelező áttelepítési programokat, és humanitárius vízumot adjanak azoknak, akik konfliktusok sújtotta övezetekből menekülnek, többek között annak érdekében, hogy lehetőségük legyen valamely harmadik országba belépni és ott menedéj jogot kérni; kéri legális utak létrehozását és a belépést és a tartózkodást szabályozó általános szabályok kidolgozását, hogy a migránsok dolgozhassanak és munkát kereshessenek;
  86. kitarthat annak szükségessége mellett, hogy hozzák létre és jobban hajtsák végre a bajba jutott, az átutazó és az Unió határain tartózkodó migránsok védelmét szolgáló kereteket;
  87. üdvözli az embercsempészek és -kereskedők ellen végrehajtott műveleteket, és támogatja az Unió külső határigazgatásának megerősítését; szem előtt tartva a gyors és hosszú távra szóló fellépést, hangsúlyozza az átfogó és konkrét, a harmadik országok együttműködését magában foglaló ütemterv szükségességét, az embercsempészek szervezett bűnözői hálózatai elleni küzdelem érdekében;
  88. hangsúlyozza, hogy a migráncsempészet összefügg az emberkereskedelemmel, és súlyosan sérti az emberi jogokat; emlékeztet arra, hogy az embercsempészet elleni konkrét harc egyik eszköze az olyan küldetések végrehajtása, mint az Európai Uniónak a Földközi-tenger déli-középső részén folytatott katonai művelete; kéri az Uniót, hogy folytassa és fokozza az ilyen jellegű műveleteket;
  89. úgy véli, hogy át kell gondolni a határpolitika és a biztonság megerősítését, méghozzá a Frontex és az EASO jövőbeni szerepének javításával; szolidaritásra és kötelezettségvállalásra szólít fel a fenti ügynökségek költségvetéséhez és tevékenységeihez való elegendő hozzájárulás formájában;
  90. hangsúlyozza, hogy javítani kell az Unió külső határain lévő uniós fogadóállomások és beléptetési pontok működését;
  91. felszólítja az Európai Uniót, hogy a határokon és migrációs útvonalakon szerzett információk megosztásával és cseréjével kapcsolatos megállapodásokba építse be az adatvédelmet;
  92. kéri az Európai Uniót és a fogadó országokat, hogy hozzanak létre hatékony eszközöket az információáramlás koordinálására, összehangolására, az adatok gyűjtésére, keresztellenőrzésére és elemzésére;
- o
- o o
93. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak, az

Afrikai Uniónak, az Amerikai Államok Szervezetének, valamint az Arab Államok Ligájának.